

ביאור בדרכך אפשר

ידי מצב של 'כתית' (בו האומן גשבר ונדרבא) דוקא על ידי כך מגייעים להתגלות ה'מאור', הרי היה ניתן לומר שערין זה אכן קשור עם הסברת תפיקודו וובתו של משה ובינו בתור' ירעא מהימנא' אל הואר באור על זה שבעמץ הנורה דוקא באו לא מסירות נפש פאוון נעלה ביזטר.³⁰ כי מסירות נפש היא דבר הנובע מצד עצם הפשמה שכאמר בטעיף ג' היא דוגה כזו בנפש שלמעלה מגלי, אשר היא נקראה בשם 'מאור', (שפמגנו נמצוא האור), ועל יידי שהרי אז בעקבות קושי הגיריה במשמעות ד'כתית' (גושבר ונדרבא), נתגלה עצם הנשמה, מאור. אבל מהמשך וסדר העניינים בהמאמר ווקבל היהודים' שהפרוש ב'כתית' למאור' בא במאמר דוקא לאחריו הענן דריעא מהיכנא', מכך משמעו, דעתינו כתית למאור' שיק גם בתפקידו של משה רשותה לבנו ר' יהודה מהימנא, כולם ליה השמשה זו ומפרנס את האמונה שתהיה בפנימיות. (ה) בסעיף זה מבואר הקשר בין עבודתו של משה ובינו בהחדרת האמונה בפנימיות בין גilio עצם הנשמה. ויש לך איזה ערך פ' הידוע³¹ וזה שישראל מאמיגים באקלות באמונה פשוטה ואין צריים ראות על זה הוא מצד שני טעמיים. הסברת הדבריםআমরা কৰিব কেন? : במס' הידוע³¹ כאמור בסעיף ג', בנשמה האלקנית ישן דרגות שונות, אשר עצם הנשמה למעלה מכולן. ישנו חלק הנשמה הקשור בגוף האדם ובכוותו הגלומות. מעלה ממנו יישנו חלק הנשמה שאנו נשפט כל בגוף הגשמי. אך עצם הנשמה היא למעלה מכל

ביאור בדרכך אפשר

חס-ירושלם [כמבואר ב'תורה אור',²⁷ שבאים קיו ממירם דתם לא היו עושים להם כלום, כי הגרה היתה רק על היהודים ולא על אלה שאינם יהודים אלא עברים]. יהודים הם אלה הכהרים בעבודה זו, לא-על-פיין לא עלה על דעתם מהשחת חוץ חס-ירושלם, כי מתחשבת חוץ כלומר מחשבה אודות הרות הות חס-ירושלם²⁸, ושלום [כמבואר ב'תורה אור',²⁷ שבאים קיו ממירם ויתירה מזו מסורת נפש המתה לא רק על עצם אמרתם בה, אלא היה להם מיסירות נפש גם על קיום התורה ומיצאות²⁹, ועוד כדי כך עלה על דעתם מהשחת חוץ חס-ירושלם], היה שקהילו קהילות ברבים ללמד תורה במשמעות²⁸, וכך שהקהילו קהילות ברבים למד תורה במשמעות²⁹. והתעדויות המיסירות נפש שליהם היה נפש שליהם היה, משה על ידי מרדכי היהודי, שבדורו. וזהו זכה ביהודים את אשר החלו שאמור הוא היה משה ר' הקתול, ובזמן לעל פי האמור אודות גודל המעלה שהיתה קיימת דוקא בכבודה הי במן גנותה המן כיון שהיא הייתה מתה או מיסירות נפש בפועל על תורה ומיצאות נעהלו בעניין זה? למדרגה נעלית יותר מכמו שהיה שיקבל היהודים את אש' בזמן מfan תורה, ולכן אז דוקא קיתה הקבלה, וקיבול היהודים. גנותה המן קיתה הקבלה, כי על ידי שהיה להם גוית המן כיון שהיא הייתה מתה מסירות נפש בפועל על תורה ומיצאות נעהלו בזמן מfan תורה, ולכן אז דוקא קיתה הקבלה, וקיבול היהודים. גנותה המן קיתה הקבלה, כי על ידי שהיה להם או מיסירות נפש בפועל על תורה מאיים לה' מאור', והוא באור על זה שבעמץ הנשמה ומצאות נעהלו (בעניין זה) למדרגה נעלית יותר מכמו שיקוי ב'יומר'³⁰. כי מסירות נפש היא מצד עצם הנשמה שמי במן מfan תורה. ולכן או דוקא קיתה הקבלה למדרגה נעלית יותר מכמו שמי ב'יומר'³⁰. כי מסירות נפש היא מצד עצם הנשמה או דוקא קיתה הקבלה של התורה, וקיבול גנותה המן קיתה הקבלה, כי על ידי שהיה להם או מיסירות נפש בפועל על תורה קתית למאור'. לאחריו הענן דריעא מהיכנא', משמע, דעתינו כתית למאור' שיק גם לזה שמשה זו ומפרנס את האמונה שתהיה בפנימיות. (ה) ויש לך איזה ערך פ' הידוע³¹ לא-על ידי שהרי אז במאמר של כ'ק אדרמור הריני, היפורש הפנימי במילם כתית למאור' והפקידו של משה רבינו בתור' ירעא מהימנא'. ולכאורה יש לזר, שהפרוש מאמיגים באקלות באמונה פשוטה ואין צריים ראות על זה, הוא מצד שני

(27) מג"א צא, ב. צט, ב. וראה גם במקומות שנסמנו בסה"מ מלוקט ח"ג ע' סח הערה 12. (28) שזהו חידוש גדול יותר, כי בונגגע לאמונה, גם קל שבקרים מוסר נפשו (תניא פ"ח). ובכ"מ. (29) שזהו חידוש גדול עוד יותר, כמובן בפשתות. (30) ראה העורות הקודמות. (31) ראה המשך טר"ב ב' ח"א פס"א (ע' קיד). וראה גם המשך הנל' ח"ב ע' א' קפכ' "האמונה כו' משום דמולוי' חוו, דהנשמה כמו שהיא למעלה היא רואה כו', וכן עניין האמונה שמצד עצם הנשמה".